

været tvivlsomt; hvad Stæbne Grundlovsfor-
slaget vilde faae.

Formanden: Jeg skal kun udtale, at
jeg forudsætter, at det ærede Medlem ved de
Mænd, hvortil han sigtede, ikke sigtede til no-
get af Forsamlingens Medlemmer.

N. Jensen: Jeg nævnte Ingen, hvem
jeg sigtede til, men de, som føle sig ramte
deraf, skulle have Lov dertil. Det ærede Med-
lem fremsatte endvidere en anden Bemærkning,
hvorpaa jeg, før jeg slutter mine Bemærkin-
ger, vil tillade mig, at henlede Opmærksomhe-
den. Han sagde, at kun de, der mene, at de
to Forsatninger, vi nu have, ere bedre end det
foreliggende Grundlovsforslag, have Ret til at
raade til dets Forkastelse. Sa, det mener na-
turligviis alle vi, der stemme for det foreliggende
Forslags Forkastelse; vi ønske, naar galt skal
være, hellere at beholde de to Forsatninger,
og jeg for mit Vedkommende ønsker det helst;
thi jeg er overbevist om, at naar Grundlovs-
forslaget forkastes, vil det ikke vare længe, før
Rigsraadet vil gaae den Vej, som det har an-
vist sig selv ved at vedtage Freden. Det er
udtalt, navnlig under 1ste Behandling af denne
Sag, at det var en overordentlig stor Ulempe
at have disse to Forsatninger. Jeg indbrømmer,
at det er en Ulempe, og jeg ønsker, at vi hellere
idag end imorgen kun havde een; det ønske alle
mine Meningsfæller ogsaa, men vi ansee det
for en meget større Ulempe, at faae en For-
satning som den, vi vilde faae, naar det fore-
liggende Grundlovsforslag vedtoges. Derfor
vælge vi af to Under det mindste og foretrække
at beholde de to Forsatninger, saalænge de ved-
blive at være to. Søvrigt er det væsentligt kun
i oekonomisk Henseende, at der er Ulempe for-
bundet med at have disse to Forsatninger, men
det er ikke Tilfældet, som af et æret Medlem
fremhævet under 1ste Behandling, at det skulde
være saa tidsspildende og besværligt at arbejde med
dem; thi da Rigsraadet har sine Sager, og Rigs-
dagen sine, er det en given Ting, at den For-
samling, som i Fremtiden skal behandle begge
Sager, nødvendigviis maa komme til at benytte
omtrent ligesaamegen Tid, som disse to For-
samlinger tilsammen nu benytte. (Latter.) De

ærede Herrer, der ere saa lattermilde, og som
have været saa tilbøielige til at more sig under
hele denne Forhandling, maae dog være saa
gode at indbrømme mig, at den Rigsdag, der
vil komme efter det foreliggende Grundlovs-
forslag, ikke kan behandle de saakaldte særlige
Anliggender paa samme Tid, som den behandler
de sælles; thi ingen Forsamling kan tale om
mere end een Sag ad Gangen, og hvis altsaa
den nye Rigsdag skal behandle baade de sær-
lige og de sælles Sager, maa den nødvendig
komme til at benytte omtrent den samme Tid,
som hidtil har været benyttet af de forskellige
Forsamlinger; dette Regnestykke er saa simpelt,
at jeg ikke kan troe, de ærede Medlemmer, naar
de ville give sig No og have faaet leet ud,
ville have nogen Vanskelighed ved at forstaae det.

Conseilspræsidenten: Det ærede
Medlem, der sidst talte og lod til at regne saa
udmærket, har vistnok regnet uden at lægge et
Plus til, nemlig de Debatter, som saavel i
Rigsdagen som i Rigsraadet have fundet Sted
om Competencen; disse har han vistnok trukket
fra istedetfor at lægge dem til.

N. Jensen: Jeg er ikke i Tvivl om,
at det er en Ulempe paa eengang at have disse
to Forsatninger; men jeg troer, at den høit-
ærede Conseilspræsident, naar han vil lægge
Mærke til de Forhandlinger, angaaende Com-
petencen, der hidtil have fundet Sted, vil finde,
at de have dreiet sig om Spørgsmaal, som ikke
let ville komme igjen i Fremtiden. Jeg beder
endelig fastholdt, at jeg naturligviis ikke er
blind for Ulempen ved de to Forsatnin-
ger; men jeg agter denne Ulempe langt
mindre end den, der vil fremkomme, hvis
det foreliggende Grundlovsudkast vedtages.

C. B. Rimestad: Jeg maa dog gjøre
den Bemærkning, at den ærede Tale, som nu
satte sig, albeles misforstaaer den Opfattelse,
der, saavidt jeg kjender dertil, gjør sig gjæl-
dende her i Hovedstaden, naar han troer, at
den menige Befolkning i saa høi Grad finder
sig forfordelt ved det Landsting, der skulde
komme, i Sammenligning med det, der nu er.
Det kommer af, at den menige Befolkning,